

५१२

अंजन। सतीनो राम

श्री
अंजना सतीनो राम

मुंबईमध्ये

ज्ञानदीपक छापाखानाभां
बपावी प्रगट करयो.

सने १८७३.

संवत १८२८.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૬૧૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઈટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૬૧૬ કિંમત

ગ્રંથનામ ધ્વજન। સતીનો રાસ

વર્ગાંક

શ્રી અંજના સંતીનોરાશ

પ્રારંભ:

હોહા.

શીઅળ શમે વડ કોએ નહી । શીઅળે શયળ અધાર ॥
શીવ સુંપ પામે શીઅળસું । પામે ભવનો પાર ॥ ૧ ॥
જીવ જગતમાં ઉધરયા । જીહનું અવીઅળ નામે ॥
શીઅળ વંતી અંજના તણુ । રાશ બણુ અભીરામ ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧ લી.

તોજીહો પેહેલેને કડવે હોપાએ નમી ॥ ભવદુખ બજણુ શ્રીભગ
વંતતો ॥ કર્મ_જયા તણા કાપસું ॥ પાપનુ પરભવે_આણુસું અંત

તો ॥ રાસ ભણ્યુ સતી અંજના ॥ દાનદયા ગુણશીખળ સંતોષ
 તો ॥ વીરહણી વળીરે વૈરાગણી ॥ સંજમ શાધીને ગર્હ સુર
 લોકતો ॥ તો ॥ (શતીરે શિરોમણી અંજના) ગા ॥ ૧ ॥ તોજી
 હો શતીરે શીરોમણી ગાએસું ॥ વંશ વદાધર ઊપગી માંહે
 તો ॥ (નામેહો નવનધી શંપળે ॥ એહનું ભાવ કરતાં બ
 વ દુખ જામતો ॥ તો ॥ શતીરે ॥ ૨ ॥ તો ॥ આહી સુંદરી
 દોંએ ॥ રાજહો કષય તણે ધરે ધીએતો ॥ બાળ પણ
 ખંચત ગઈ ॥ કામ વીભાગ ન વાંછયો જોહતો ॥ - -
 - - - - - ॥ મેગ શેન્યા - - - - - ધેર નારતો ॥

તીરે - - - - - ॥ તારા નચુક - - - - - અળ લગારતા ॥ તો ॥ શતીરે
 ॥ ૩ ॥ તો ॥ પાચશે કાણુ કુમારીકા ॥ એબાળ કુમારીને
 બાચુછુ પાએતો ॥ જાદવ જાન જાણી કરી ॥ દુખ વારીકા દા
 ધ દેખી તપવંત જામતો ॥ હરી તણી આમા વંદીએ ॥
 જોણે રાંગ છોડી મન ધરીએ વૈરાગ્યતો ॥ રાજેમતી પાએ
 પુજીએ ॥ જોણે ધોર શંશારનો કીધોછે ત્યાગતો ॥ તો ॥ શતી
 રે ॥ ૪ ॥ તો ॥ અંદનખાળા અરચીએ ॥ જોણે આહાર વૈરાગીએ
 શ્રી માહાવીરતો ॥ બાળ કુમારીરે શાધી ॥ અણુશણુ શાધી
 પામી બવ તીરતો ॥ દમયંતીએ દુષણ સહ્યા ॥ સત્ય ખણે
 રહ તેવન માંહેતો ॥ માતા મદોદરી વંદીએ ॥ તેહનુકુટ્ય તા
 રી કરી શીવપુર જાએતો ॥ તો ॥ શતીરે ॥ ૫ ॥ તો ॥ મય

છારે વળી સુંદરી ॥ જોલે નયણ કાઠીકરી રાખ્યોછે શીઅળતો ॥
 છપન શેષ શાયે તપગઢ ॥ મેળી મનોહર જાંઘની લી
 લતો ॥ શીઅળ પ્રશંસા સુર કરે ॥ હવે જુઠ્ઠી જુઠ્ઠી કયાંછે
 અનેકતો ॥ તેવંદુ શવં શાધવી ॥ રૂડી અંજનાના ગુણ
 કેટલા કેશતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૬ ॥ તોં વંશ વડોરે રૂડી
 આમણુ ॥ રાજકરે તીહા સવલ જગ માલતો ॥ અંજનાના
 શાંભળી ॥ એકંથા ઉપરે અતીગણુ ખ્યાલતો ॥ ચિતવશે
 અંજના ॥ તેવારે સભામાં પુછે વારો વારતો ॥ કવી જ
 શતીરે ॥ ૭ ॥ તોં મહેંદ્ર જગ જાણીએ રાજ
 હો મહેંદ્ર વશે તેણેકામતે ॥ તથ પટરાણીએ રૂઅડી ॥
 જાન વેગા છે તેહનુ નામતો ॥ પુત્ર શો રાયના નિરમલા ॥
 રૂપે તે રૂડા નેદરિશણુ કામતો ॥ કેડેથી જનમી એક કામળી ॥
 આંજના સુંદરી તેહનુ નામતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૮ ॥ તોં આ
 પને વાલીરે આલીકા ॥ માહેને જીવન પ્રાણુ આધારતો ॥ ૧૩ ॥
 ધવ શાહોમા એક ખેનડી ॥ જાદગી નાનડી ગુણના ગેહતો ॥
 શર્વ વધ્યા ભણી સુંદરી ॥ આળતી આણેછે ગજ ગતી
 ગેળતો ॥ અંજના શહુને શાહામણી ॥ દિન દિન વાધેછે
 અંક વેલતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૯ ॥ ધતી પ્રથમ ઢાલસપૂર્ણ.

(૪)

ફુંડા.

ભરજેખનમાં તે થઇ । કુમરી અતુર સુજાણ ॥
જૈન મારગમાં દીપતી । બોલે મધુરી વાણ ॥ ૧ ॥
એક શમે શણુગાર કરી । પોતી પીતાને પાથ ॥
પુત્રી દેખી રાજવી । ભર જોખન સુત્રીલાથ ॥ ૨ ॥
એ બેઠી મુજને વળભી । કેહને પરણાવું જોય
ધર વર શરીરો જો મળે । તો જગમાં જથ હે

ઢાલ નાજી.

તોજીહો રાએ પ્રધાન તેડાવીઆ ॥ અંજના વર તણુ કરોરે
વીચારતો ॥ એક કહે રાવણુ દીજીએ ॥ ખીજો કહે દીજીએ મેગ
કુમારતો ॥ વરછે પ્રભુજી રૂપડા ॥ જોખન ભર જે શાધશે જોગ-
તો ॥ વર્ષ અઢારમા તપ કરી ॥ વર્ષ છવીશમાં પામશે મોક્ષિતે ॥
તેવારે કન્યાને સુખ નહ ॥ શરીરે ઉપજેઅતી ગણુ દુઃખતો ॥ તો
શતીરે ॥ ૧ ॥ તો રતન પુરી તણો રાજીહો ॥ રાએ પ્રહ્લાદ
વદ્યાધર જાણુતો ॥ તથ ધર પુત્ર છે દીપતો ॥ પવનજી લગન કી-
ધુરે પ્રમાણુતો ॥ અંજનાના ગુણુ શાંભળી ॥ દેશ વિદેશે વાષેછે
વીખ્યાતતો ॥ પવનજી મંત્રીને એમકહે ॥ આપણે રૂપ ફરીકરી

જોવાને જાઈએતો ॥ તો.સ્તીરે ॥ ૨ા તો ૦ પવનજી લાગોરે નિ-
 રખ્યા ॥ પ્રોહીત નીચી ધાલી રહ્યો દૃષ્ટો ॥ નિરખતો તૃપત
 પામેનહી ॥ નારીને દીઠીરે ભીતજે હેઠતો ॥ દરિશયુ જાણે દેવાંગના
 બોલતી બોલેછે શરણી વાણુતો ॥ અંપક વરણીરે આતુરી ॥ એહના
 નઅણુ મગ તણુ બાણુતો ॥ તો ૦ શતીરે ॥ ૩ ॥ તો ૦ બેઠી
 પિંધાશણે અંજના ॥ બેઠ પાશે શાહીએ શખી તણુ વંદતો ॥ વચ્ચ
 કારભરણુ અંગે ધર્યા ॥ હવે નાર માહે જમ શામે પુનમ
 મીથાંત માળા એમ આચરે ॥ બાહ જોગ જાણે મલ્યો
 જાહે રતો ॥ ~~જોગે રતો ॥ જોગે રતો ॥ જોગે રતો ॥ જોગે રતો ॥~~
 મીછે અંજના નારતો ॥ તો. સ્તીરે ॥ તો. ખીજી શણ આરએમ
 આચરે ॥ બાહ પેજો વરમન ચિતવ્યો જોહતો ॥ તેહવોહો પવનજી
 વરનહી ॥ વર્ષ અઠારમાં તપ કરશે શાહેતો ॥ પાચ ધટ્ટીને જીતશે
 વર્ષ છતીશમા પામશે મોક્ષતો ॥ તેણે કરી વીવા વરજીઓ ॥ કન્યા
 નહોવે વરતણે દોષતો ॥ સ્તીરે ૦ ॥ ૫ ॥ તો ૦ અંજના આણુ
 દે એમ આચરે ॥ બાહ ધનરે કરેતે નરના અવતારતો ॥ કર્મ કાપા-
 તણુ કાપસે ॥ વેહેણી પામશે ભવ તણો પારતો ॥ પાહે વંદુતે
 પુજના ॥ બે કર જોડીને લાગસું પાહેતો ॥ પવનજી કોપેરે પરજીલે ॥
 હવે મન માહે આણીએ અતીધણી રીશતો ॥ તો ૦ શતી. ॥ ૬ ॥
 તો ૦ પવનજી કોપેરે પરજીલે ॥ ધનુષ્ય ચડાવીને શાધ્યોએ બા-
 ણુતો ॥ માચરે અવચુણુ બોલતી ॥ પરપુરષતણુ કરેરે વ-

આણુતો ॥ મંત્રી આવીને બાહેઝહી ॥ નારીને નર નવી ગાલે
 ગાયતો ॥ પાએ લાગી કરી પ્રીછયો ॥ એરણુ ગાલીને મારગે
 જાએતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૭ ॥ તોં પવનજી મનમાંહે ચીતવે ॥ એ
 તો રૂપે રૂડી ને દરશણુ કામતો ॥ મનમાંહે મેલીરે પાપણી ॥ એ-
 હજું ચિત્ત ચોખો નહીં કર્મ અંડાલતો ॥ પુરષ પીઆરાસુ મન
 રમે ॥ પવનજી ચિંતે એશીરે ઉપાએતો ॥ સુકુતો એહને વરગણુ
 હવે પરણીને પરહરે એસમો નહીં ડાએ દાએતો ॥ તોં સ-
 ॥ ૮ ॥ તોં લગન તણો દિન આવિએ ॥ ઢોલ દદા

સાણુ શરૂ ॥ હવે વાપર
 અથમ્યો બાણુતો ॥ મહેદ્ર રાએ પીવીએ શામઘએ ॥ પવનજી
 રેખીને આનંદ થાએતો ॥ ધવળ મંગળ ગાવે કામની ॥ હવે અં-
 જનાનુ વર જોવાનેજાયતો ॥ તોંશતી ॥ ૯ ॥ તોં તોરણે વરરાએ
 આવેએ ॥ અંજના ઉપર આતીરે અભાવતો ॥ શાભલી શીશ અ
 ટોકે અડે ॥ નામ લેતા હડહડ આવેછે તાવતો ॥ ધવળ મંગલ
 ગાવે ગોરડી ॥ પોંખણુ શાશુ કરે બહુ બાવતો ॥ વરને વિમાશણુ
 આતી ધણુ ॥ જણીએ આહુધશાલામાં લઈ જાએતો ॥ તોં સતીરે
 ॥ ૧૦ ॥ તોંરૂપતણુ મંદ પરચીએ ॥ શોનાના કળશ શોનાતણુ
 વેલતો ॥ શોવન પાટ મોતીએ જડેઆ ॥ અંજના પવનજી ખેડા
 ખિહુંતેહતો ॥ હાથ મેળો તીહાં શંચરમે ॥ નએણે નીહાલે વિ
 ધરની નારતો ॥ અંતર પટ પાછો કરી ॥ જણીએ કરમાંહે ધરમે

(૭)

અંગારતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૧ ॥ તોં પરણીને પરહરથી
ઉતરયાં ॥ કરી પેરામણી અંજનાને તાવતો ॥ ગજરથ આંખારે
અતીધણું ॥ તાજ પુરંગમ દેશ વીઢાશતો ॥ કનક મોતીરે આપીયાં
આંખાંછે રચણતણા બહુ કોડતો ॥ વશંત માળારે આદે કરી ॥
પાંચશે શાએલી પુઠેછે કોડતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૧૨ ॥ તોં રતન
રી માહે શંચરેઆ ॥ શામુહો આવેઆંછે રાએ પ્રહાદતો ॥
શાંરના પાએ પુજકરી ॥ શફલ મનોરથ મુજ ફલેઆ આજતો ॥
પાંચ શાએ પુજઆ ॥ આપેઆંછે આબરણુ રચણ બહુ મુ-
જતા ॥ ગામ ॥ એ વહુ ॥ વન
તોડતો ॥ તોં સતીરે. તોળી ૧૩ ॥ ધતી બલ ખીજ
શંપુરણ છે.

દોહા.

પરણી મેલી પદમણી । મુકી મોલ મોજર ॥

આટી કાચરીની પરે । ફરીન પુછે પાર. ॥ ૧ ॥

ઢાલ ત્રીજ.

તોજીહો મોઠારે મંદીર માડીઆં ॥ આવી વહુને એમ
કહે વિદ્યાધર રાપેતા ॥ કુળ વહુ તમે ખીળાકરો શુખ શંશાર
વિળશો યેણે કામતો ॥ પવનજી શાર પુછે નહી ॥ અંજના આર-

તી હૃદયેન માહિતો ॥ કહો કારણ કેશો યેનડી ॥ શુધ
 ન ક્રીધીરે અમતણે નાયતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૧ ॥ તોં
 પીઅરેથી આવીરે સુખડી ॥ વસંતમાળા કરમો કળયા સોહિતો ॥
 લલકરી સ્વામી આગળ ધરેઆ ॥ ગાવંતા ગાંધ્રવ નેદીધાછે તેહતો
 વસંત આબરણુ શાહે મોકળયા ॥ જાણુ હોમારા સ્વામીને શો
 ભશે અંગતો ॥ વસંત ફાડીને કઠકા કરયાં ॥ જઇ માતંગ નેઆખ્ય
 છે તેહતો ॥ તોં શં ॥ ૨ ॥ તોં વચતમાળા વળખી થઇ
 આવીને અંજનાને ક્રીધીછે વાતતો ॥ જે વસ્તુ સ્વામીને
 આપણે આર દેશીરે અભાવતે ॥ અંજનાને
 પડે નિષ્ક્રીએ ભગતી ॥ ૩ ॥ એનર દોશીએ નિરમ
 લો ॥ કાંઇક આપણે કર્મ વિશેષતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૩ ॥
 ઇતી દાન ૩ ૭ શંપુરણુ.

હોહા.

બોળકોબોળ નવિશરે । શલ્ય શંભો શાલંત ॥
 ક્ષાણુહી રતી નવી શપંજે । આરતી ગણી આણુંત ॥ ૧ ॥
 નજર નમેલે નાહણે । જાપને ગણુ ઉચ્ચાર ॥
 અવટણે લાગે ગણુ । વિરજ વાકી વાટ ॥ ૨ ॥
 માત પીતાની લાડકી । શયરાએ શુભ દોઠ ॥
 કંતમયા વીણુ કામની । આછો દાખે ચીત ॥ ૩ ॥
 પવનજીની પદમણી । પરમ મહા સુખકાર ॥

(૯)

નાહ નેહ આંલે નહી । મેલી માથે ભાર ॥ ૪ ॥
 પ્રીતમ છિતલાંયા પખે । અંદર કરે અંગણુ ॥
 દુખ ગુઠો કરી દાખવે । શાશુ શયરા જાણુ ॥ ૫ ॥
 આદર વણુદિન અંજના । કાઢે ગણોકલેશ ॥
 માત પીતા મન યુજવે । વિણુ ઊપરાધિ વિશેષ ॥ ૬ ॥
 દિન પલટીએ શાંહાજપડી । હામ ભાગી રધ એમ ॥
 જરા કરતી ઉભરા । જરા માહે જીલીઆએ ॥ ૭ ॥

ઢાલ ૪ થી.

તોં અંજના ખેડીરે મોળીએ ॥ પવનજી તુરંગ ખેલા-
 વાને જાયતો ॥ આવતો, જાવતો નિરખતી ॥ દેખતી હરખ વા-
 ધે હૈયા માંયતો ॥ પવનજી કોપેરે પરજળે ॥ અંજના આણેછે
 ધણી પ્રીતતો ॥ જાણેરે નારી નીહાજસે ॥ કંડેછે આદી ઊભી
 કરી ભીતતો ॥ તોં સતી. ॥ ૧ ॥ તો. પાંચસેગામ પોતેલીઆ ॥
 રાય રાણી ખીહું વરજાણે પુત્રતો ॥ અંજના સતીરે સુલક્ષણી ॥
 એવહુને સોંપીયે અતીગણુ સોસતો ॥ મોટારે કુળતણી કુંવરી ॥
 રાજ મહેંદ્ર તણી વહુ લાજતો ॥ અંજના આનંદ કીજીએ ॥
 કહે કેતુમતી રાય પ્રલાદતો ॥ તોં સતીં ॥ ૨ ॥ તોં આણા ધણા
 પાછા વાલેઆ ॥ પાછલે આણે આંખો વડો વીરતો ॥
 અંજના કહેરે નવી આપીએ ॥ મને આજુબણુ સુકલ્યા

વીરતો ॥ સ્વામીનો મન માનેઓ નહીં ॥ હવે પીઅરે
 આવીને શુકર વાતતો ॥ બંધવ પાછો વાલેઓ ॥ મા-
 નવી દુખ કરે દીન રાતતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥ તોં
 ખાર વરસ વચે વહીગયાં ॥ એકથા ઉપર એટલો સંબંધતો ॥ રાવણ
 વરણ કટક કરી ॥ માંહે માંહે ઉપનુ અવીધણું ધંધતો ॥ ગજ
 ણા પુરી પાખરેઆ ॥ પાલાને બખતર સોધએ સરીરતો ॥ શુરાને
 સુબટ સણગારીઆં ॥ હવે જોતરયાં રથ વાળે રણ પુરતો ॥ તે
 સતીરે ॥ ૪ ॥ તોં તેડો વિદ્યાધર મોકલ્યો ॥
 આવેઓ રાય પ્રલાદતો ॥ જોડે રાય સાનંદ કરે ॥
 સ્વામી અમતણો કામતો ॥ આયુધસાગામાંહે સંચર્યો ॥ કરમાંહેધ
 ણુબ્ય લીધો જાળ્યાણુતો ॥ તમે ધર મેઠા લીલાકરે ॥ પુત્ર જાયા
 તણુંએછે પ્રમાણુતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૫ ॥ તોં પવનજી આલ્યોકટ
 કમાંહે ॥ સ્વામીએ ક્રીધન અમતણી સારતો ॥ દુર થકી પાએ ભાગ
 સુ ॥ બાવ કુબાવ જોશું એકવારતો ॥ વસત માલા મારી ખેનડી ॥
 મુધ શીખ દીએ સુજ દેવતો ॥ દંધનો દાખોબરી કરી ॥ મારગ મા
 હે બિભા રયા દેવતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૬ ॥ તોં કનક કચોરો દં
 ધએ બરયો ॥ સુકનને પ્રસ્ને દધલધ જાએતો ॥ કટકેં જતા પીળી વાં
 દસું ॥ તેવારે નમણુ કરી ભાગસું પાએતો ॥ જાણુશે અંજનારે
 આદરે ॥ રાજ બવનમાંહે દેખશે લોકતો ॥ જિહાં લગે સ્વામી
 આબ્યા નહીં તિહીં જમે મનમાંહે કરશુ શંતોષતો ॥ તોં શતીરે

॥ ૮ ॥ તોં ગજે ખેશી દલ સંચરયો ॥ માત પીતાનેશ્વત નમ્યો
 શીશતો ॥ સજ્જન શહુને શંતાપીઓ ॥ અંજના ઉપરે અતી ગ
 હી રીસતો ॥ દુરયત્રી દષ્ટે પડી ॥ ચતુર ચિતરો નજીએ અત્રા
 મતો ॥ પુત્રી લખીરે રંબા જોશી ॥ ચતુર ચતારો એહનુ બાખ્યો
 નામતો ॥ તોંચતીરે ॥ ૯ ॥ તોં મંત્રિ કહે નહી પુતલી ॥ બીત
 હેહલ અંજના નારતો ॥ શાંબલી રાએ રાતો થયો ॥ મુજને
 મારગ જતાં શાંભી મલી એહતો ॥ દુર ડેલી જે આવી પડી ॥
 મારી એલીને આલ્યોછે તામતો ॥ વશત માલા મારે કરેકડા ॥ બાહ
 મુરખ ~~તુમ~~ તુમ તાણું નાથતો તોંચના ॥ ૧૦ ॥ તોં બાહેં શાઈ
 ને બેઠી કરી ॥ આરડે ગાળીને ગદ્ય ધરમાંહિતો ॥ કટક આલ્યોરે
 રાવણુ તણો ॥ છીકતાં આલ્યોછે તુમ તાણું નાથતો ॥ જીવને
 જોખમ અતી ઘણું ॥ દેછે માંહેરે અતી ઘણું આપતો ॥ ગે-
 હીરે ગાલન દીજીએ ॥ કટકેં આલતાં કાંઈ દીધા આપતો ॥ તોં સ
 વીં ॥ ૧૧ ॥ તોં અંજના કહે સુણુ સુંદરી ॥ દુઃખમાંહે દુઃખ
 ઉપનેછે આજતો ॥ પાંહે પાણી કરી પાતળી ॥ સસરા
 વચે મારી નિગમી લાજતો ॥ સાસુને મુખ કેમ ઘાખવું ॥ ધરે
 મેસી કરી નામ જપીસતો ॥ ચારિત્ર મનમાં ચિંતવે ॥ અવસર આ
 હીને સંજમલેસતો ॥ તોં સં ॥ ૧૨ ॥ તોં નગર થકી દલ
 સંચરયો ॥ માન સરોવરે દીધા મેલાણુતો ॥ ચકવોને ચકવી ત્યાં
 દલવણે ॥ વાપરયો તિમરને આધમ્યો બાણુતો ॥ પવનજી મંત્રી

ને એમ કહે ॥ નારી તણું નહીં લીજીએ નામતો ॥ પુરૂષ પીઆરા
 શું મન રમે ॥ ચક્રવીની પરી મુકીએ ગામતો ॥ તોં સતી ॥ ૧૩ ॥
 તોં મંત્રી કહે સુણો વિનંતી ॥ તમે એવડો કાંઈ મઆણો ભર-
 મતો ॥ માહાસતી માંહેરે મુલગી ॥ અહો નિસસે વતી જિન તણો
 ધર્મતો ॥ પુરૂષ પીઆરા વાંછેનહીં ॥ વચન વરસ કાંઈ મકરો રીસતો ॥
 સીઅલ સરોવરે જીલતી ॥ એ મુગત ગામી જણી નમીએ શીસ
 તો ॥ તોં શૃંગ ॥ ૧૪ ॥ તોં પવનજી મંત્રીને પ્રીછવે ॥ કટકે આ
 છુતોં નારી મારે આનુ પાપતો ॥ પાછો વરંતો પ્રજા હંશી ॥ મોહમે
 લા જોશે અમતણું પાપતો ॥ મંત્રી કહે છાના જાણીયાં તડી સે
 ન્યાપતીને દીધીછે શીખતો ॥ સાધુ વાંદીઅ મેં આવશું ॥ ત્યાંલંગે ક
 ઠકની કરજો રખવાળતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૫ ॥ તોં પ્રહન ગતે
 ત્યાંથી ચાલેઆં ॥ આવીને અંજનાના કુટ્યા કમાડતો ॥
 વસંતમાલા ભુગલ દહકરી ॥ બોલે જીતાવલી બોલતી ગાલતો ॥
 શુરારે પુરૂષ કટકે ગયા ॥ લંપટ લોક રહ્યાંછે ધરમાંહેતો ॥ વોણું
 રાયને ચીનવી ॥ તેયતણીહુ કાઢવીશ પાળતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૬ ॥
 તોં પ્રોહીત મંત્રીરે એમ આચરે ॥ કહોરાએ પ્રજાદનુ પુત્ર
 તો ॥ અંજના કેરોરે શિર ધણી ॥ વંશ વદાધર દીપક ચંદતો ॥
 વશતમાલા આવી આલખ્યો ॥ નયણે નીહાણેતો આપણુ સ્વામ
 તો ॥ સતીરે શમાએકે જીહાલગે ॥ તિહાલગેરાએ રહોએણે ઠામતો ॥
 તોં સતીરે ॥ ૧૭ ॥ તોં ધર્મ ક્રિયા કરે અંજના ॥ આવીને

પવનજી બોલેછે બોલતો ॥ માહાશયતી માહેરે મુલગી ॥ અહોની
 શ શેવતી જિનતણો ધર્મતો ॥ વચન વરાશમે દુહવી ॥ મનસુ કીધોરે
 ગણુ અભાવતો ॥ હાથ જોડીને નીચો નમ્યો ॥ ખમો ખમો
 અંજના મુજ અપ રાધતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૮ ॥ તોં
 અંજના આવીને પામ્યે નમી ॥ એહયા હલવા કાઢ બો-
 લોછો બોલતો ॥ જોવીરે પગતણી મોજડી ॥ તેહવી હોવેપુર-
 ખને નારતો ॥ હાથ જોડીને આગલે રધ ॥ વચન શોહામણ
 બોલેછે દિનતો ॥ પ્રાપતી વણુ કેમ પામીએ ॥ એણે પથર કો-
 ડીને ~~ધરતી~~ મેણુતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૯ ॥ તોં વન દીવસ
 તેહનેગરે રહેઆ ॥ અઠરસ બોજન પિરશે અનેકતો ॥ વીજણે વાએ
 બેડી કરે ॥ ખીજ વારી આપેછે પાનતો ॥ પવનજી આનંદ
 પામી રાઘો ॥ પવનજી રાખેછે તેહતણો માનતો ॥ તોં શં ॥ ૨૦
 તોં પાછા નગર તેમ આવેઆ ॥ રાએ રાણીને જણાવતાં જાએ
 તો ॥ આસ પોચે શધ અમતણી ॥ બાહેનુ આબરણુ દીધા-
 એનાણુતો ॥ વથતમાલાને તેડી કરી ॥ અંજના માહે ચિં-
 તામણી રતતો ॥ દાંતહો જીભ મુખ લાવવી ॥ રાત દીવસ એ-
 હની કરજો જતનતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૨૧ ॥ તોં વથત માલા
 તેડી કરી ॥ રાજહો પવનજી કીધોજોહારતો ॥ ધણુ કણુ મોતી
 રે આપીઆં ॥ હવે કુંત્રી શધત આખ્યાએ બંડારતો ॥ પ્રોહી
 ત મંત્રીને એમ કહે ॥ રણુમાંહે રાજની રાખજો દેહતો ॥ વેલા-

(૧૪)

તેધેરપધારજો ॥ વાટજોવું જાણે ઉતરયો મેહતો ॥ તોં સં ॥ ૨૨ ॥
 શીખદીઓ અંજના ચાલીએ ॥ રણમાંહે જાણ દેખાડજો ભુજતો ॥
 પુત્રસો આવસે વરણના ॥ તે આગળે રખે દેખાડો પુઠતો ॥ દુર-
 જન કટકછે વરણનો ॥ હારતણે તીહાપડેરે અંગારતો ॥ સારીરે
 વાત એહવી કહ ॥ મરણ બહુ પણ નર્ધ બલી હારતો ॥ તોં સતીરે
 અં ॥ ૨૩ ॥ તોં પોળ થકીરે પાછી વલિ ॥ નયણેવ
 છુટીછે જળતણી ધારતો ॥ કઠણ વચન કહ્યા કંથને ॥ મોખદા-
 કી રેવેછે વારો વારતો ॥ વસત માળા ધીરપદીએ ॥
 પાઈજી હમણા આવેચ્યા સમાએક કાગતો ॥ પદમણી
 પરીકમણું કરો ॥ ચગદેનિ અમસુધ કરીને વીચારતો ॥
 તોં સતીરે ॥ ૨૪ ॥ ઇતી ઢાલ ચોથી શંપુરણ

ફુડા

સૈન્યાએ કરી પરવરેઆ ॥ લંકા નગરી જાએ ॥
 ભુપબલી પરે બેઠીઆ ॥ અતી રલિઆયેત થાએ ॥ ૧ ॥
 રાવણ આદેસ સુગંધ કરી ॥ વેળ સુળા વીચાર ॥
 વરણ બિપર તતક્ષણ ચડયો ॥ દળ સમ્પળ અતીસાર ॥ ૨ ॥
 અખતે અંજના સુંદરી ॥ ગરબ રહ્યો તેણીરાત ॥
 ગુપત પણાનું કામ છે ॥ કોઈ ન જાણે વાત ॥ ૩ ॥
 ગરબ તણે તવ બક્ષણે ॥ ગરબ જણાણું જામ ॥

કેતુમતી સાસુ કહે । કેસો કરયો એકામ ॥ ૪ ॥
 પવનજી પરદેસ છે । વહુઅરે વધારેઆ પેટ ॥
 હું જાણતી એમજ હસે । શોહી રોવે નેહ ॥ ૫ ॥

ઢાલ ૫ મી.

તોં સુધ સમાએક આચરે ॥ ગડી ખે ચાર કરે ધરમનુ ધ્યાન
 તો ॥ પાચ નવકાર સુધાગણે ॥ ખારેહો વ્રત અંદાતણી ધારતો ॥
 સાંજ ખેસીને સંજ્ઞકરે ॥ બાવના ખાર ચીતવે મનમાહેતો ॥ પાછ
 લીરાતે ~~જે~~ ગણે ॥ એણીપર અંજનાના દિનજાએતો ॥ તોંશ-
 તીરે ॥ ૧ ॥ તોં જિદર આધાન જાણી કરી ॥ ખીહજણે મા
 દીછે દાન નીસાલતો ॥ સાધ વેળા નીત સાંચવે ॥ દોખીઆ દોહ-
 લાને દીએછે આધારતો ॥ નિતનિત પાત્રને પોખતી ॥ સેરીઅં સેરીઅં
 માદે દિનની સારતો ॥ બાવ બલે મને જાલટે ॥ દિનદિન દી
 સેછે ચડતો પ્રતાપતો ॥ તોં સં ॥ ૨ ॥ તોંરાણીજી રાયને વીનવે
 સાંભળો સ્વામી મુજ વીનવી આજતો ॥ અંજના કહેરે જાંદમ
 હી ॥ ધુરલગે ધણીએ નકીધો સારતો ॥ ધર ફોડીને વતવાવરે ॥
 કટકે ચાલંતા એહનુ મરડયોછે માનતો ॥ ગરે જાઇકરી
 પુછસું ॥ નહતો એ વહુના કાઠસુ પ્રાણુતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥
 તોં શીખ માગીરે સ્વામીકને ॥ ખાલખી ખેઠી આરોગેછે પા-
 નતો ॥ આગલે પાત્ર નઆવતી ॥ જાચકને જોઇ આપેછે

દાનતો ॥ શાયે શઘ્નર અતિધણી ॥ શરણે શાદે ગીતગાવે ગાંધ્ર-
 વતો ॥ આગે ગણા જણા મોકલ્યા ॥ હવે શાશુ વહુ ગેરને ॥
 જાએતો ॥ તોંશતીરે ॥ ૪ ॥ તોં શરીએં શરીએં ત-
 રવર પાથસ્યાં ॥ આગણે પટારીને પાથસ્યાં પાટતો ॥ કુલના
 પગર ઉપર બસ્યાં ॥ જાંણીએ મોરી શાશુજી આવશે એણી
 પાટતો ॥ સામી આવીને પાએ નમી ॥ દરીશણ દેખતાં દારીદ્ર
 જાયતો ॥ વેણીના વાર છોડી કરી ॥ તેણેકરી લોહેછે શાસુના
 પાએતો ॥ તોંશતીરે ॥ ૫ ॥ તોં પાલખી આગે પાક્ષી ચલે ॥
 શાશુની ભગતી કરેરે અનેકતો ॥ શેવન પાટ બેસાડી ॥ અર-
 ણુ પખાલીને પીએછે નીરતો ॥ પાયેલુજી પરદક્ષણ દીયે ॥ સાસરે
 પીઅરે મોરી વાધીછે જાજતો ॥ સકળ મનોરથ મુજને
 ફર્યાં ॥ માણુ સમાયે મોટી કરીઆજતો ॥ તોં સં ॥ ૬ ॥
 તોં વહુની દઈ દેખી કરીઃ ॥ કેતુમતી મન ધસ્યા રા
 સતો ॥ આંગના ચેન ફરીગયાં ॥ કહે વહુ તાહેરે કેસોરે સં-
 રૂપતો ॥ મોટારે કુળતણી ઊપની ॥ વંસ વધાધર જ્યોતી છે
 ભાજતો ॥ સાચો અંખસર મુજને કહો ॥ તાહેરે આદરે આધાન
 કેજિદરે વીકારતો ॥ તોંસતીં ॥ ૭ ॥ તોં આબરણ પાએન
 મી કરી ॥ કુમર તમારે મુજ કીધીછે સારતો ॥ વરહણી જાણી
 પાછા વલ્યા ॥ મુજ ગરેઆવીઆ રએણી માંજરતો ॥ તીન દી-
 વસ મુજગરે રહ્યા ॥ તુમ પુત્રીથી મુજ પુગીછે આસતો ॥ ને

(૧૭)

જેમ આપ્યા તેમ પાછા વળ્યા ॥ તેણે કરી માહેરે સાતમુ માસ-
તો ॥ તોંસતીં ॥ ૮ ॥ તોં વહુના વચન કાને સુણી ॥ અં-
જના ઊપરે પડયો ગણુ દાએતો ॥ પરણીને તુજને પરહ-
રી ॥ તુજ મુજ પુત્રનો કેસોરે સનેહતો ॥ આજ લગેરે અજાપ્યા
મણી ॥ ચોર્યા આજરણુ સુનરમણ થાએતો ॥ વણુદા દુધને સુ
કીજીએ ॥ સઘઅરસાથે પીઅરે જાએતો ॥ તોંસતીરેં ॥ ૯ ॥
ધતી દાજ પ મી શંપુરણુ.

કુહા

પાપણી ॥ નહ રાખુ તુજ રાત ॥
દુરજ દેસાતરે ॥ જિમહી વિધજો પાત ॥ ૧ ॥
કંચન તણી છોડી હવે ॥ હે પાપણી તુનાર ॥
મે તુજને પરહરી ॥ અવચુણુ દેખી અપાર ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૬ ઠી.

તોં સાસુના વચન કાને સુણી ॥ અંજના ઊપરે
પડયો ગણુ દાહેતો ॥ પુત્ર તમારો પાછોવજો ॥ તીહા લગે મુને
રાખો ધર માંહેતો ॥ સાસુને સસરા તમતણી ॥ રહસ તમારી
એકજ આધતો ॥ અરણુ કમલને ધરીરહી ॥ કળંકળધ કે

(૧૮)

મ પીએરે જાજીતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં કેવુમવી રાણી
રે હો ચડી ॥ પગે કરી ક્રોધ સુઠીઓ તેહતો ॥ આંગ
મેડીરે જાબીયધ ॥ અંજના જાપરે અતી ગણી રીશતો ॥ આ
અયકીરે અલગી કરો ॥ જીહાલગે મારા નગરની શોમતો ॥ જી
હાલગે અંજના ધહા રહે ॥ તીહાલગે મારે અંન પાણી
નુ નીમતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૨ ॥ તોં વસતમાલારે તેડી
કરી ॥ બાધીએ બંધને દીધીએ મારતો ॥ ચોરેઆ આબરણુ મા
રાપુતના ॥ ચોર દેખાડો કાછેદસુ અંગતો ॥ તેર ગડીરે રહેતી હતી ॥
વાગેએ તાળાનુ છુટેએ સેડતો ॥ વજતી સઘઅ નમકહે ॥
ચોરતો પવનજી સહી હતો તેહતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥ તોં
કારોરે રથ અણાવીઓ ॥ કાલા તુરંગ જોડ્યાએ દોહતો ॥ કા
લારે વસત્ર પેહેરાવીઓ ॥ કાલીરે ઘોસરી દીધીએ તેહતો ॥ કાલીરે
વસત્રક રાખડી ॥ સઘઅરસુ ખેડી અંજના તેહતો ॥ પવન વે
ગે રથ ચાલેઓ ॥ બાપની ભામી આવી તતખેવતો ॥ દુરથી
ધવલધર દેખીઓ ॥ સારથીએ રથ વારેઓ તતખેવતો ॥
પેટ કોડીને પથરા બહ ॥ મેલી વંનમાહે અંજના દેવતો ॥
તોં સતીરે ॥ ૪ ॥ ધતિ ઢાલ દ ઠી શંપૂરણુ.

કુહા

મુજ દુખ માહેરો નહી । મુજ જોર કોઇ નહી માહે ॥

(૧૯)

કથન કરે નર કામની । કરેાધયક્રી વલીલાએ ॥ ૧ ॥
પગે લાગીને પાછો વ્લેઓ । દિન વચન મુખ વેણુ ॥
દિન આથમેઓ એટલે । હુધ અંધારીરેહેણુ ॥ ૨ ॥
દુખાણુ કેનો મદાખીએ । સાચો કર્મ સમ હોય ॥
બાધિઆ મુખ અમુખ આપણે । અખ રાવે મુહોય ॥ ૩ ॥

ઢાલ ૭ મી.

~~સાજપડી~~ સાજપડી દીન આથમેઓ ॥ રપેણુ ખીહામણી
ધોર અંધારતો ॥ હાથોહાથ મુજેનહી ॥ કેમકરી નિગમમુદુઃખ
બરી રાતતો ॥ નામ જપેરે જગનાથનુ ॥ એણી વેલા મુજને એહ
આધારતો ॥ મુધ સમાપેક ઓચરે ॥ એટલે મુરજ ઊગેઓ પરભાત
તો ॥ તો સતી ॥ ૧ ॥ તો અંજના કહે મુણુ મુંદરી ॥ એમાહેરે
ગણુરે સંતાપતો ॥ કુડારે કળંક ચડાવેઆ ॥ મુખ કેમ ઢાખવુ
અમતણે બાપતો ॥ માતામુ મન કેમ મેળમુ ॥ બાધ બાળધ
મુ કેમ વાધથે નેહતો ॥ છહા લગે સ્વામી આવેઆ નહી ॥
તિહાલગે કેમકરી નિગમમુ દિહતો ॥ તો સતીરે ॥ ૨ ॥ તો વસત
માળા વળતી એમકહે ॥ છહાલગે નિરમજ ઊજળ આપતો ॥ તી
હાલગે અંજના શોહામણી ॥ હરખે બોલાવથે તમતણુ તાતતો ॥
માતા મનોરથ પુરથે ॥ બાધ બાળધ મળથે ઉછરંગતો ॥ ૩

(૨૦)

હાલગે સ્વામી આપ્યા નહી ॥ તીહાલગે પીઅરે નઆવળો પુ
ત્રતો તો ॥ સતીરે ॥ ૩ ॥ ઈતિ ઢાલ ૭ મી શંપૂરણ.

ફુહા.

અનુક્રમે વાટે ચાલતાં । પગ થિઆ અળચોળ ॥
મન સંકોચતી પદમણી । આવી નગરની પોળ ॥ ૧ ॥
નગર માહે પેસતા । જાળ અતી મનમાહે ॥
શેરી માહે સંચરેઆ । કંપતી દોલાખાયે ॥ ૨ ॥
મનમે શોચે પગપગે । કેમ દેખાડીશ મુખ ॥
કાલો વસ્ત્ર શોભે નહી । દોખી આંવે દોખ ॥ ૩ ॥
વસત માળા ધીરપદીએ । આણે મન વિસ્વાસ ॥
ચાલી આપ્યા શેહરમા । આણી પીઅરની આસ ॥ ૪ ॥

ઢાલ ૮ મી.

તો ॥ નગર માહે શેરીએ સચરયા ॥ આદે યુગટ નીચીએ
દશ્ટતો ॥ હંશની ગતીએ ચાલતી ॥ નગરતાણા શકુ જોવેએ લો
કતો ॥ રાજવિ છુટી કોએકામની ॥ નાય વિહુણી દીશે નિટોલ
તો ॥ પાછલ પ્રજાએ પરવરી ॥ એણીપરે પોતીએ બાપની પો
લતો ॥ તો ॥ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો ॥ પોળીએ જાબી રાખી પુ

છબો ॥ મોલમાંહે જાહ વીન બોરાએતો ॥ હાથ જોડીને ની
 ચો નમ્યો ॥ બાહર આવીએ અંજના ધીએતો ॥ શાબલી
 રાંધે રાજ્યએ ॥ નગર શણુગારીને દાખવો સાથતો ॥ સામીરે
 મુકલે પાલખી ॥ આંછે તેડો રાએ પ્રલાદતો ॥ તોં સ
 તીરે ॥ ૨ ॥ તોં કાન લગે કહે વીનતી ॥ અંજના સાથરે
 હુઠજેરતો ॥ શાબલી રાએ જખોયયો ॥ મુરછા આવીરે હુઓ
 અચેતતો ॥ વાહેગાલીરે ખેડો કરયો ॥ નીરમળ વંશ કીધો એ
 હોચારતો ॥ પછર ચડાવી રાએ બોલીઓ ॥ પાપણીને પરીહ
 રે ॥ મોલને આરતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥ તોં પોલીએ આવીને
 જાહાડેઆ ॥ બાહ નુને રેડો વદ્યાધર રાએતો ॥ બાહે જાહીને
 ઉભીકરી ॥ મનમાંહે ચિંતયે આપણી માહેતો ॥ શુધિરે મારગ
 આલીઆ ॥ સરીર શુનો થયો મુધન શારતો ॥ આગોને પગ
 પાછોપડે ॥ એણીપરે પોતીમાંહે દુવારતો તોં ॥ સતીરે ॥ ૪ ॥
 તોં મદિર માંહે માતા રમે ॥ શાવનહી દારે હીચેએ આટતો ॥
 ગુમરી ધાલેરે કામની ॥ માણુક મોતી હીરે જડયા
 આટતો ॥ કુલના પગર ઉપર બરયા ॥ ચંદન ગસી
 ગસી ચોલેએ અંગતો ॥ પુઠવાલી કરી જોવતી ॥ આંગણે દી
 ઠીરે અંજના ધિઅતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૫ ॥ તોં હે
 ૬ સુકીને ખરીપડયા ॥ જીભ શુકીનહી તાડવે નીરતો ॥ એ
 ણીપરે માત્રતી આલીકા ॥ દીચણુ પગતલે કટયા બેચીરતો ॥

(૨૨)

કારેરે વેસ શોભે નહી ॥ નયણે જરેછે મોતીના ઘંદો ॥
મુખ કમલાણેરે કામળી ॥ જાણે દેરા હુઆ અતરાએ મંદો ॥
તોં સતીરે ॥ ૬ ॥ તોં મંદિર માહે માતાગણ ॥ શરણે
સાદે મલીછે ચારતો ॥ હુકા ન રહીરે વાજણી ॥ એણે કંજક
અડાબો મારા કુલ માહેતો ॥ રાએને મુખ દેખ દાખવું ॥ બધ ક
યારીને વેધસુકુંખતો ॥ એણી કુંખે અંજના ઊપની ॥ મારાકુલને
લગાડયો એણે દોશતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૭ ॥ તોં રાણીના રંદન
સુણીકરી ॥ જોર ચડી કરી આવેછે પાસતો ॥ આદર વિણ
જાભીરહી ॥ તુંકારે જાભીએ અંજના ધીઅતો ॥ સસંગે સાસુ
લજાબા ॥ તેલજાબાં પીઅર મોસાલતો ॥ વંસ વિગોવણી ઊપ
ની ॥ પાછતારે મુખ દેખતાલાગેછે પાપતોતે ॥ ૮ ॥ સતીરે ॥ ૭
છતી ઢાલ ૮ મી શંકુરણ.

દોહા ૧૦

ચાર ચડી મેલી કરી ॥ આવી અંજના પાસ ॥
વચન અતી ઉતાવલે ॥ ખાલે સધલી દાશ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
લજા હીણી પાપણી ॥ કીઓ ઉજલો હીણ ॥
કુળને કલંક અડાબો ॥ ખાલે એહેવા વએણ ॥ ૨ ॥
વળતી આવી ગોરડી ॥ જિમ તિમ ખાલણુ હાર ॥
મુખ નવી દેખુ તાહેરે ॥ તુજને પડયો ધિકાર ॥ ૩ ॥

હાલ હ મી.

તોજીલો વસતમાજા વળતુ કહે ॥ એહવા કાંઇ
 બોલોછો હજવા બોલતો ॥ જેવારે પવનજી આવશે ॥ સાસરે
 પીઅરે મુખ પડસે ધુળતો ॥ શંભમ સાધીલો તપ કરે ॥ હજી
 અંછે ગણે ગરબનુ પાસતો ॥ કાયાલો કામની નવી ધરે ॥ હજી
 અંછે પવનજી પુરૂષ નીઆસતો ॥ તોં સતીરે તોં ॥ ૧ ॥ વળ
 તામે જણી સંચરી ॥ જેજીભાઇ તણે ઘેર જાએતો ॥ આંધવ
 માંહે ખેડીયો ॥ આગણે આવીછે તેઅતણી નારતો ॥ આ-
 પી ભાજાઇ શામી મળી ॥ માન વીહુણે આપીયોછે આટતો ॥
 અંગુલી દશ દાતે ધરે ॥ બાભી અંન દોડેહુઆં દીન દશતો ॥
 તોં સતીરે ॥ ૨ ॥ તોં એમ અંજના ધરેધર ફરી ॥
 પગ કંકુ વરણા કમળ શમ જેહતો ॥ ખુચેરે કરાને કાકરા ॥
 તેણે રંગે ભામી રાતી યઈ જાહેતો ॥ દીન વચન મુખ બોલતી ॥
 નએણે જરે જાણે શરાવણુ મેહતો ॥ ભુખે ત્રણે કરી વાહુલી ॥
 બાભી અંન દોડે હુઆ બહુ દીનતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥ તોં
 વલતી ભાજાઇ એમ કહે ॥ સામી રઈ રઈ બોલેછે બોલતો ॥
 દુર યકીરે દઆ હુતાં ॥ એહવો કાંઈ કરો કરમનીટાલતો ॥
 અમે અખલારે શુ કીજીએ ॥ આંગણે આવી રીઆં ધર માંહે
 તો ॥ અમગર આવેઓનો જાણશે ॥ તુમતણા પીરનુ ટકશે

દામતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૪ ॥ તોં આસ મુકીને ઉભી થઈ ॥ અંધવ
 ખીજને ઘેર જાયતો ॥ પાછલી રાતે પોહિરે ફરી ॥ એમ ધર ધર
 હીડે છે અંજના ધીયતો ॥ અંધવ કીણ હોન પુછીઉં ॥ શબ્દને
 ફેણે નકી કીધી શારતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૫ ॥ તોં વાટે શીર
 તીરે બાલીકા ॥ મેડીએ મડી મડી જીવે છે લોકતો ॥ જિહાં
 જિહાં અંજના સંચરે ॥ તિહાં તિહાં ઉપજે અતિગણ્ય સોસતો ॥
 કુડારે વચણ કાને સુણી ॥ જાણીએ વાગે છે ખડગની ધારતો ॥
 દુઃખ માંહે દુઃખ લાગે ગણ્યું ॥ કહે કવીઆણુનારે વણુકીએ
 વારતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૬ ॥ તોં અંજના તરસેરે ઝાઝળી ॥
 જળ લઈ આબોએ શ્રામણ વીરતો ॥ પદમણી પાણી વાવરે ॥
 સીતળ જળે ભરીએ છે હીરતો ॥ પીઉં હો અંધવ મુકરે ॥ નગર
 માંહે હુંતો નહીં પીળિં નીરતો ॥ પોળ બાહેર પાણી વાવરે ॥ પો
 લમાંહે મારા બાપની આણતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૭ ॥ તોં ન
 ગર બાહેર પાણી વાવરી ॥ વસંતમાલા લહી વનમાં જાયતો ॥ ઉ-
 જલ અશ્વરીએ આગણે ॥ ઝંચારે પરવત વિષમ અપારતો ॥ સુર
 જ કરણ નવી સંચરે ॥ જાણે વન છાયા તર બળવંતતો ॥ બા
 ણ સમુદ્ર દીશે નહી ॥ તણે વનમાંહે મુને લઈ જાએતો ॥ તોં સ
 તીરે ॥ ૮ ॥ તોં આશ મેલીરે પીઆર તણી ॥ સીંહતણીપરે મન
 કીધું છે ધીરતો ॥ સુરે ખત્રીને રણ ચડે ॥ સરીર સંભારીરે
 સાચવે ચીરતો ॥ ઉજળ વનમાંહે ચંચરમા ॥ દીડો છે પરવત

(૨૫)

હચો હતંગતો ॥ ખભે ચડાવીરે કામની ॥ લઈ ચડી તેણે પ
ર્વત શ્રંગતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૯ ॥ તોં અંજના વનમાં હિ શ
ચરયા ॥ લોક પીઅરને દોઅંછે ગાલતો ॥ નગરના લોક જીરે
ગણા ॥ એ દેશા રાઅંને ઉપનો ખ્યાલતો ॥ આણુ દેવરાવીરે
ધરો ધરે ॥ એહવો કર્મ ન કરે અંડાલતો ॥ વાટેની પુત્રીરે પર
હરી ॥ વનમાં હે કાડીછે અંજના ધીપતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૦ ॥
તોં ॥ માતાઅે સાહેલી મુકલી ॥ જાહ જીઅો અંજના રહી
કેણે ઠામતો ॥ સાહેલી કહે બાહ વન ગાહ ॥ હેહૈવસુ
ક્રીધા કર્ષતો ॥ માહેરી નહી કુલક્ષણી ॥ બાગપણે ભેટી અ
તી ગણુ રાગતો ॥ વનમાં હે વાઘ વધારશે ॥ રાત દીવસ બ
સ પેટની આગતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૧ ॥

દાહા.

અંજના વનમાં હે ગર્હ ॥ એહ વચન સુણી મહાઅે ॥
કુમરી મારી લાડકી ॥ વશી વનસુ જનર ॥ ૧ ॥
માનવેગા મન ચિંતવે ॥ કરે આરતી બહુ શોક ॥
એકલડી કન્યા હુધ ॥ વિણુ સસે પરલોક ॥ ૨ ॥
નારી તણી જુધી પાછલી ॥ નકરે દોઈ વીચાર ॥
કામપડે નવો આલખે ॥ પછે કરે વીચાર ॥ ૪ ॥

ઢાલ ૧૦ મી.

તોં નિત ભોજન કરતી આપવે ॥ બાઈ ભોજનધયે ન આવતી
 ભાગતો ॥ ઊછરંગે રમતી અમતણે ॥ તે કિમ શહેશે લુહ લુઝા
 રતો ॥ અંન પાણી કીમ પામસે ॥ જાણુ કોહી રાખયે રા
 ગી વીરતો ॥ માતારે મુરછા વસયધ ॥ સરીર સભારીને શા
 અંબ્યા ચીરતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં રાણીએ રાખને પ્રીછયો ॥
 રાજ શબંધ ન જાણીજાં ભેદતો ॥ કટકેથી પવનજી આવયે ॥ નાસકા
 કરતાણુ કરશે છેદતો ॥ કેમ કરી લોકને પ્રીછવું ॥ કેમ રાખસુ
 દેસની સીમતો ॥ જોધરે આણેરે અંજના ॥ નગરની નારી હી
 કેછેઆણુ ચારતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૨ ॥ તોં વસ્તમાલા એમ એ
 ચરે ॥ બાઈ તાહારે આપછે કર્મ ચંડાનતો ॥ મુરખ માતારે
 તમતણી ॥ બંધવે કીધાંછે કર્મ અધોરતો ॥ આગણે રાખી ન
 અધગડી ॥ કલંક ચડાવીને દીધાંછે આમતો ॥ પુરવે પુન્ય કીધા
 નહી ॥ એ શહુ આપણે કર્મનુ દોષતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥
 તોં ગિરી ગુફા સગી નીહાળતી ॥ તીહાં દીઠા બે મુનીવર ધીર
 તો ॥ પંચ માહા વ્રત પાલંતા ॥ તપ જપ શંજમસહે સરીરતો ॥
 અવધિ માને કરી આગળા ॥ અંજનાએ જાધ ભેટીઆંછે ચરણ
 તો ॥ અતી દુખમાંહે આનંદ હુઓ ॥ બવો બવ હોજો વ્રમત
 ણુ શરણુતો ॥ તોં ચતીરે ॥ ૪ ॥ ઇતીઢાલ ૧૦ મી શંપુરણ.

(૨૭)

દોહા

દહી પરદક્ષણ વાંદતાં । વિધીસુ વંદણ કરંત ॥

સુખમા છે પુછે સતી । અધિક હરખ ધરંત ॥ ૧ ॥

પછે આરણ રખીબણી । વશતી લંકા નામ ॥

કુણ કરમે બાંધ્યાસહી । શાયો જુઠો તામ ॥ ૨ ॥

ઠાલ ૧૧ મી

તોં ~~દક્ષ~~ પાલીરખી ખાલીઆ ॥ સુખીએ અંજના મહેદ્રની
ધીયતો ॥ સુખ દુખ સ્વામીજી તમે મથ્યા ॥ સાસરે પીઅરે
દીધોછે છેહતો ॥ કુણ કરમે મુને પરહરી ॥ કુણ કરમે મારી
તુઠીએ આસતો ॥ કેમ કરી માતાએ પરહરી ॥ કેમ કરી માહેરે
વનવાસતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં રિખી કહે તુમે સાબ
લો ॥ શોક તણે ભવે કીકુએ કર્મતો ॥ ગુંહતી ધર્મની વ્રેષણી
એહોનિસ શેવતી જિનતણુ ધર્મતો ॥ શાકુ તણુ ઓગોચારીઓ ॥
તરગડી રાખીઓ પડોસણે એમતો ॥ જિહાં લગે શાકુ વિ
બેનહી ॥ તિહા લગે અંન પાણીનુ નીમતો ॥ તોં સતી
રે ॥ ૨ ॥ તોં સરસ્વતી આવી તુમને કહે ॥ તુમતણે મન
વસીઓ વૈરાગ્યતો ॥ આપી ઓગોને પાયે નમી ॥ માહો મા
હે જીપનુ ધર્મનો રાગતો ॥ શંજમ સાધીને તપ કરયો ॥ આ

લોયણુ વિના એટલો ફેરતો ॥ કીધારે કર્મનવી છુટીએ ॥
 તેર ગડીના હુઆ વધે તેરતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥ તોં તી
 આથી ચવી તમે સુર થયા ॥ સુરથકી હુઆ રાજ કુમારતો ॥
 શાથે પાડો શણુ દુખશહે ॥ દુખ તમારાએ પુનવંત જીવતો ॥
 સુર વીર તોશોહા મણો ॥ આગલે હોસે ધર્મ આજારતો ॥ પવ
 નજી કુચકરી વરણુશુ ॥ ધરે આવી મલથે કુશલે સારતો ॥ સતીરે
 ॥ ૪ ॥ તોં અટલો કઈરથી સચરંયા ॥ અટલે ટકવલે શુકામાહે
 સીંહતો ॥ ત્રાસપડી શર્વ શાવળ ॥ જાણીએ ગરજ કરેછે મે
 હેતો ॥ અંજના કહે અલગીરહો ॥ વશંતમાલા કહે મુરણુ દીઓ
 માહેતો ॥ જાણુશે પીડુ પરદેશગ્યો ॥ એહ શરદેહ ટાલજો અ
 મતણુ જાણતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૫ ॥ તોં વશંતમાલા વરખે
 ચડીઃ ॥ અંજના અણુશણુ ધ્રુવ કરી ઠાપેતો ॥ નામ જપે જગ
 નાથનો ॥ જાણીએ ધ્યાને ચડેયા મુર્તિરાયતો ॥ અહુગતી જી
 વ ખમાવતી ॥ આહારંહો સરણુ ચીતવે મનમાંહેતો ॥ કેશરી રૂ
 ઠારે શુકરે ॥ મુજતણો ધર્મ ન લઈ શકે દોષતો ॥ તોં સતી
 રે ॥ ૬ ॥ તોં વશંતમાલા વરખે વળ વળો ॥ ધાઓ ધાઓ
 છે અંજના નારતો ॥ ચીશપાડી કડકા કરે ॥ ધાઓ ધાઓ શી
 અજતણુ રખવાલતો ॥ ધાઓ ધાઓ શજજન સહુ ॥ ધાઓ
 ધાઓ વનતણુ વન પાળતો ॥ કુમરીને વાધ વધારસે ॥ જૈન
 ધર્મતણી રખવાળતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૭ ॥ તોં તેણે વન

વંત્ર જામરા ॥ ખાર ખાર પોજનતણા રખવાલતો ॥ યક્ષણી યક્ષ
 ને એમકહે ॥ આપણે શરણુ આવીએ ખાલતો ॥ સારદુલ રૂપ ય
 સે કરૂંએ ॥ નખે કરી છેદી કેશરી છાલતો ॥ સારદુલ શીંહને પ્રા
 ભવે ॥ દોડીને કાઢયોએ વનતણે છેહતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૮ ॥ તો
 દેવતા શાહે શીઅળે હોવે ॥ આનંદ શીઅળતણા ગુણગાયતો ॥
 નાર શર્વેમાંહે નરમણી ॥ ખે કર જોડી દેવ લાગેએ પાયતો ॥
 શીઅળે સર્વ શુખ શંપળે ॥ શીઅળ થકી તંમને મિલશે કંથતો ॥
 શીઅળે માચુજી આવશે ॥ તીઆ લગે ખાધ રહે નિરવમતો ॥
 તોં સતીરે ॥ ૯ ॥ દેવ શરણુ શીઅળે હોવે ॥ વન માહે ખા
 લા રહે ખહુ ખીહતો ॥ વનફલ વાવરે વન રહે ॥ જિનતણા
 ધર્મની નવીલોપે લીઅતો ॥ અખંડ પણેરે વર્સીરહે ॥ ધુરલગે ધ
 મ્મની શુકર શુભણતો ॥ સુદ્ધ શામાયક ઓચરો ॥ અવિઅળ દા
 ન દયા ગુણુ ખાણતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૦ ॥ તોં ચૈત્ર માશે
 ધુર અષ્ટમી ॥ પુષ નક્ષત્રને સોમવારતો ॥ પાછળ પોહરછે રએ
 છુનુ ॥ અંજના જાપો હનુમત ખાળતો ॥ જાણીએ સુરજ પ્રગટ
 થીએ ॥ સ્વર્ગથકી સુર કરૂં જય જય કારતો ॥ રાક્ષસ રાજણુ
 અવતરયો ॥ રામનું શેવક ધર્મનું ધોરતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૧ ॥
 તોં શહીઅરે પુત્ર પખાળીએ ॥ નીર જરણુમાંહે પખાણા
 ચોરતો ॥ પુત્ર પોરાડીએરે વાખથી ॥ શીતાનો વારૂ હનુ
 મંત વીરતો ॥ નરખતાં તપત પામનહીં ॥ માંહેમાંહે બેસી

કરે એમ વાતતો ॥ જનમ ઓછવ એહનુ કોણુકરે ॥ કટકે ચાલે
 ઓછે કુમરનુ તાતતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૨ ॥ તોં ચાદની રાત
 પુનમ તણી ॥ અંજના કરધરી પેઠીછે પુત્રતો ॥ અંચન અપન
 શાહામણુ ॥ અતી રડીઆમણો બહુ ગુણવંતતો ॥ હરખે બો-
 લાવે માવડી ॥ કુમરનો વરણુછે પુગર વેશતો ॥ તારાને તાકેરે
 બાહુડો ॥ ઝળકે ચાદલો જડપની લેસતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૩ ॥
 તોં મામુ અંજના તમતણુ ॥ શુરસેન છે તેહનુ નામતો ॥
 શાધુવંદી પાછો વલેઓ ॥ આવી વેમાન થભેઓ તેણે ઠામતો ॥
 વંનમાં દોઢે બાલીકા ॥ અચરજ પામીને મુકલી નારતો ॥ મા
 મે અંજનાને હળખી ॥ નઆણે વધુટીછે જળતણી ધાર-
 તો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૪ ॥ તોં કંઠે વળગી પેજરડે ॥ એટ
 લે મામુ આવે તતખેવતો ॥ આવી બાણેજી આગલ મલેઓ ॥
 અતિ દુઃખ આણેછે અંજના દેવતો ॥ કંઠધક્રી છુટે નહીં ॥
 બાળકનીપરે ધરીરઓ સીસતો ॥ પાશે ખેસાડી ધીરપદીએ ॥
 બાહ હમણાં પુર તાહેરી આશતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૫ ॥
 તોં બહેન ત્રુટી તારા બાપની ॥ જેણે આણુ દેવરાવી ઠામી
 ઠામતો ॥ જેવારે અંજના વન ગહ ॥ તેવારે મુઠકે જીવતી
 મૈનવેગા માયતો ॥ પુરવે પ્રીત હુંવી ગણી ॥ બાહએ નવી
 ખેચીઓ લગારતો ॥ મામાજી પાપ પોતાનુ ગણુ ॥ કડણુ ન
 આવી કોને લગારતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૬ ॥ તોં ખેસી

વેળાને ચાલીઆ ॥ અંજના ઓછરંગે હનુરે કુમારતો ॥ દી
 ઠા જપ્પ મોતીના જીમ્પા ॥ ઊછડી અંચલે દીધીછે ફાલતો ॥
 ત્રેડી મોતીને ભાષે પડેયો ॥ અંજના મુરછીત મુધન શારતો ॥
 મામોજી પુત્ર લઈ આવેઓ ॥ આણી આવીઓ અંજનાને
 તેણી વારતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૭ ॥ તોં બાહે શાહીને બે
 ઠી કરી ॥ પુત્ર પરખેયાનુ મહીમા જાણતો ॥ દેશ વિદ્યા ધર
 હુ ફરેઓ ॥ એવો શયજ ન દીડા દોષતો ॥ મુધ સરીરે પા
 છીવણી ॥ કારણે પુરષ દોષ અવતરેયો મુરતો ॥ દાર બાગી
 માહા વર્ણી ॥ પથર બાગી કરયા ચક્ર મુરતો ॥ તોં સતીરે ॥
 ॥ ૧૮ ॥ તોં હણુ પાઠણમાં આવીઆ ॥ તરીઆ તોરણ બા
 ધીઆ બારતો ॥ જાચક દાન દેવરાવીઆં ॥ જનમ ઓછવ
 કીધેછે સારતો ॥ સોવન પાઠ બેશાડીઓ ॥ ભુવને પધારેઆ
 જાતમ ઠામતો ॥ પંચે મેડીને પ્રકાસીયો ॥ હણુ પાઠણ બણીહ
 ણુકુમારતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૧૯ ॥ ઇતી ઠાજ અગીઆ રમી
 સંપૂરણ છે.

દોહડા

પ્રાકમ પૂરણ પ્રગટીઓ ॥ કપી કે લાખણ મામ ॥
 દુતી સસી સમ દીપતો ॥ યયો બંજરંગી નામ ॥ ૧ ॥
 શુરનુ મુખ જો નરખની ॥ ફેરે અતી અણોજ ॥

શાલસરી આસી લઇ । શિર ચડ્યાં કુબોલ ॥ ૨ ॥

શોદીન કપાહી અવસે । ધરે આવશે બરતાર ॥

લોક માંહે હુ હજળી । કપ કરશે કીરતાર ॥ ૩ ॥

હાલ ૧૨ મી.

તોં અંજના હનુમંત તીહા રહે ॥ પવનજી કટકે પોતાછે નેહ
તો ॥ જાઇ કરી રાવણને મલ્યા ॥ ઝાલેછે બીડાને આલેછે શુરતો ॥
સાથેતે સેન્યા અતી ધણી ॥ મેઘ પુરી જાઇ કરેયો મેલાણુતો ॥
બાધ્યા અરદુખણુ છોડાવજો ॥ તીઆં ચલાવજો માહેરી આંણુ
તો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં મેગ પુરી દલ સંચરયો ॥ સામે
વરસેછે ખાણુનો મેહતો ॥ પવનજી પાત્ર નચાવતો ॥ માહોમા
હે શુર જુએછે તેહનો ॥ વર્ષ દીવસ જધડો હુઓ ॥ માંહે માંહે
ક્રીધી બેળ જણે મેલતો ॥ બાદ્યાંહે અર દુખણુ છોડવ્યાં ॥
તીઆ મનાવી રાવણુતણી આણુતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૨ ॥
તોં કટક આંબોરે લંકા બણી ॥ રાજ રાવણુને કરંયો જુહા
રતો ॥ વશંત્ર આબુક્ષણુ આપેઆં ॥ શોભતા આખ્યાંછે શરીરે
શણુ ગારતો ॥ માસ બેચાર રાખી કરી ॥ મોહભાએ તેડાંબો સ
હુ શાયતો ॥ જરે તેડાંબું તારે આવજો ॥ તમે વાહજા વીલા
ધરના નાયતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૩ ॥ તોં કટકેથી કુવર

આવીયો ॥ માત પીતાને શુભ લાગ્યોછે પાયેતો ॥ જઠલે
 માતા ભાજન કરે ॥ તેજે અંજનાને ઘેર જાયતો ॥ સુનારે
 મંદીર દેખીઆ ॥ સુનારે તોરણ બોલેછે કાગતો ॥ પુરવ
 વાત કાનેસુણી ॥ તેજે પવનજીના સીર પડી આગતો ॥
 તોં સતીરે ॥ ૪ ॥ તોજહોં કેડેથી માતાજી આવીઆ ॥
 આવીને પવનજીની આસીએ પાંચતો ॥ પાછાવલો પુત્ર ભાજન
 કરો ॥ પીઅરથી વહુને મંગાવસુ આંહીતો ॥ ધરણીશું મુખ
 ખેંચી રહ્યો ॥ મુખે ન કેહે માયનુ નાંમતો ॥ માતાજી બોલે
 આજા પાથરી ॥ બાંહે નાંખી ગીઆ મેંહેંધને ગામતો ॥ તોં
 સતીરે ॥ ૫ ॥ તોં માતા રૂવે મુખ ઢાંકીને ॥ મેંતો વાત
 વિચારી ન કીધો કામતો ॥ દળ જળ જણી મોકલી ॥ તીહાં
 લગે વહુને ન રાખી કામતો ॥ પાછલી પુધીરે નારીતણી ॥
 વાત વીચારી ન કીધુ કામતો ॥ કેતુમતી કરે ઝુલ્યાં ॥ શંકને
 હથેથી ગડુ રત્નતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૬ ॥ તોં પવનજી
 કેહે મીત્ર માહેરા ॥ રાય રાણાસું કેમ કરસુ પ્રણામતો ॥ મા-
 તાએ સ્ત્રીને પરબવી સસરાવચે મારી નગમી લાજતો ॥ વ
 રસ દીવસ ધરે રહ્યો ॥ રાજહો વરણથ કીધો યુક્તો ॥ બાંધ્યા
 અર દુષણ છોડ્યા ॥ તીહાં લગી કરસુ જીજીતો ॥ તોં સતીરે
 ॥ ૭ ॥ તોં મંત્રી કેહે પ્રિતી નીરમજી ॥ અવગુણ આપણા ધરસે

સોહેતો ॥ ગુણુરે પરતણા મંશરે ॥ એવી નારી ન દીઠી કે
 યતો ॥ પેહારે મંદીર જાયસું ॥ આગળથી કેહેવરાવસું જુહાર-
 તો ॥ પવનજી આણે આવસે ॥ અંજના પીયરે પડયો પોકાર
 તો ॥ તોં સતીરે ॥ ૮ ॥ તોં મંત્રીનાં વચન કાને સુણી
 પવનજી આલ્યોછે છડે મેદાનતો ॥ મંત્રી પ્રધાન સાથે લીયા ॥
 નગરને ગોંદરે કીધો મેજાંણતો ॥ પવનજીએ ફુલજી મોકલ્યો ॥
 આગે થકીરે કેળો જુહારતો ॥ પવનજી આણેરે આવીઆ ॥
 મહેદ્ર રાજ સુણી કરે વીચારતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૯ ॥
 તોં મહેદ્ર કહે હું પાપીઆ ॥ મેતો કરમ કશાધનુ કીધારે
 જાણતો ॥ હાજીઆ લોક મારે ઘણાં ॥ દાહ્યા નહીં કોઇ પ્રવી
 છુતો ॥ શીખની વાત કેલે ન કહી ॥ મનમાંહે ઉપની માહેરી
 રીસતો ॥ નરકની આણું મેં બાંધીજી ॥ કેમકરી કરમ છુટશે
 જગ દીશતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૦ ॥ તોં પવનજી આણે
 આવીઆ ॥ શાંભળી માતાને ચરપડી જાળતો ॥ પેટ કુટે બે
 હાથથી ॥ એદરે આધાન કીયા ગઈ બાળતો ॥ ઉભાથકી શિર
 આફડે ॥ જાણે બળભરીઆ લાગેછે બાણતો ॥ માતારે મન
 માં ચંતવે ॥ કેમકરી દેખાડું જમાધને સુખતો ॥ તો સતીરે ॥
 ॥ ૧૧ ॥ તોં શબ્દા મલીને સંચરેઆ ॥ શશરે જમાધને
 શાંતુ જાયતો ॥ અતી દુઃખ રાખેને સાંભલે ॥ મનમાંહે દીકરીનું
 અતિ દાખેતો ॥ પંડીત પવનજી આવીઆ ॥ કાણુમુખ કરી

મલેઆ નરેસતો ॥ પવનજી કહે પ્રીયા પરહરી ॥ મેહેદ્ર કહે
 હું કેશો જીતર દેશતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૨ ॥ તોં નગરમાહે
 પધારીઆ ॥ મરદનીઆ મરદેછે તેજ અંપેલતો ॥ નીરમળ
 નીરે અંગોળતો ॥ ખેશણુ ખેશેછે ખેજણા ઝળતો ॥ વિ
 વિધ બોજન પરશીઆ ॥ ધાર પુરો મુકીઆછે વાટતો ॥
 પવનજી હાથ એંચી રયો ॥ ચિહુ દીરી જીએછે અંજનાંની
 વાટતો ॥ તોં ॥ ૧૩ ॥ તોં અંજના ખેટા જનમીએ ॥
 પુત્ર જન્માની વધામણી દેશતો ॥ વશતમાલા નવીદીખી એ ॥
 તે પણ પ્રીઆ રહીછે રોકાઇતો ॥ શાશુને ગરે પડેએ પીહ
 હો ॥ માંહોમાહે ખેજણુ કરે એમ વાતતો ॥ એજના શાશુએ
 દુહવી ॥ પીઆરે આવીને ક્રીધી આપધાતતો ॥ તોં ॥ ૧૪ ॥
 તોં સાલાતણુ સુત નાનાડો ॥ લઇ એછરંગે ખેશાડીએ બાલા
 તો ॥ કહે તારીફ શુકરે ॥ તેવારે રદન કરી બાલ્યો તતકાલ
 તોં માતા પીતા એમ બંધવે ॥ વલીએ ક્રીધોછે કરમ ચડાલ
 તો ॥ આગણેન રાખીરે અધગડી ॥ કંળક ચડાવીને દીધોછે
 આજતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૧૫ ॥ તોં બાકકના વચન કાને
 શુણી ॥ માથા જીપરે ફરીનાખ્યો છે થાજતો ॥ મેહેદ્ર રાએ
 આવી વીનવે ॥ પ્રોહીત કહે તુતો કર્મચડાજતો ॥ જોડા સ્વા
 મી ખેસી શુરલા ॥ મુઠકે જીવતીની લીઓસારતો ॥ શાશુરે
 આવી આદીપડે ॥ તમ મુખ દીડે મુજ લાગેછે પાપ

તો ॥ તોં શતીરે ॥ ૧૫ ॥ તોં વનમાં કૂમરી વલ વલે ॥ ક્રી
 આગઈ દાનદયાતણી વેળતો ॥ ક્રીઆ ગંધ ધરમની ધોસરી ॥
 ક્રીઆ ગહી શીઆળ શંતોષની વેળતો ॥ આપોને નારી આગ
 ળ રહે ॥ દેખાડો તુમતણું . સુખનુ શરપતો ॥ કટકેથી કુશલેહુ
 આવીઓ ॥ એમ કહી રદન કરેછે ભુપતો ॥ તોં સતીરે
 ॥ ૧૭ ॥ તોં મેહેધ્ર રાએ તીઆ આવીઆ ॥ નારી શહીત
 આવીઓ રાએ પ્રલાદતો ॥ આવીને પવનજીની બાહેધરે ॥
 કારે કાયર તે મુકીછે લાજતો ॥ કરંમાં સુખ દીઓકાઈ નઈ ॥
 યેટ વલોડોતી આવેછે માએતો ॥ રાજ વરણુ શુરંણુ ભરે ॥
 અતી દુઃખના ઉખડેછે ધાએતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૧૮ ॥ તોં
 અનેક વીમાન ચલાવીઆ ॥ વિણ પલાણે તુરંગ ફરે શવારતો ॥
 કટલા એક માહે પાલાફરે ॥ શાંઢીઆ ચળાવેઆછે દેશ વિદેશતો ॥
 એશતી દીશે તો જીવવું ॥ નહતો ખડગ મારી તજી પ્રાણતો ॥
 દેશ વિદેશરે જોવતા ॥ અંજના પ્રગટી મામે માસાલતો ॥ તોં
 શતીરે ॥ ૧૯ ॥ તો આગલથી પવનજી ચાલીઓ ॥ પુઠે આ
 લ્યો શધલો શાંથતો ॥ આવતો શધઅરે ઊલખેઓ ॥ એક
 હીએ બાહજી તુમતણુ નાથતો ॥ અંજના આવીરે પાએનમે ॥
 ખોરે ખેસાડી હજીરે કુમારતો ॥ ક્ષણ એક પુત્ર શામુ જીવે ॥
 ક્ષણ એક જીએછે અંજના નારતો ॥ પવનજી આનંદ પામીર
 હો ॥ એહવા શુખ નઈરે શંશારતો ॥ તોં શતીરે ॥ ૧૯ ॥

વશત માલા પાએનમી ॥ ઓરડે ગાલી લીધી હૈઆ માંહેતો ॥
 કએ બાધ તમે દુખ કેમ શહેઆ ॥ કેમ કરીશઘ મારી માએ માટે
 તો ॥ કેમકરી વનફલ વાવરેઆ ॥ કેમકરી પરવતે રહેઆ નિરધા
 રતો ॥ અંજના પુત્ર કેમ પાલીઆ ॥ કેમકરી ગમાવ્યો એયો
 કાજતો તોં સતીરે ॥ ૨૦ ॥ તોં જોવારે તમે શન્યાંએ
 ચડયા ॥ તેવારે સાસરીએ પીએરે દીધારે છેઅતો ॥ તેવા
 રે જાડી અમે વનગઆ ॥ વનફલ વાવરી રાખીછે દેહતો ॥
 વનમાંએ મુનીવર બેઠીઆ ॥ દેવતાએ કીધી અમતણી શાં
 રતો ॥ રાત દીવશ ધરમ ઘેઆવતા ॥ અંજના ગુણ તણુ નહ
 લહુપારતો. તોં સતીરે ॥ ૨૧ ॥ ધતી ઢાલ બારમી શપુરણુ.

ફુલ.

શાહમી ઊતરી તેથતી । બલે આવીઆ ભરતાર ॥

કળક ચડઆ કામણુ તણે । બલો નીકલ્યો કીજતાર ॥ ૧ ॥

ઢાલ ૧૩ મી

તોં ધનુષ દીઠો કેતમતણો ॥ ખેજ સંખી બોલે મધુરી વાણુ
 તો ॥ કેમકરી શન્યામાં શચરઆ ॥ કેમ કરી જાલેઆ વરણુ
 ના બાણુતો ॥ બાધેઆ ખર દુખણુ છોડવેઆ ॥ મહો માંહે
 મુશના ગુણ ગાયતો ॥ જુધ કરી અતી ઊગરેયા ॥ અતી

મુખ ઉલટ અંગન માયતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં અંજ
 ના સામી હો શંચરી ॥ જઈકરી લાગેછે સસરાને પાયતો ॥
 શસરાને આખે આસુ જરે ॥ વુમને વહુ કહુકેકહુ માહેતો ॥
 મે વુને કલંક ચડાવીયો ॥ પછે શાસુને જઈલાગીછે પાયતો ॥
 વહુ વગોઘડું સુકડું ॥ સાસુકહે મારો ખમજો અપરાધતો ॥ તોં
 સતીરે ॥ ૨ ॥ તોં માત પીતા આવીને મલીયાં ॥ બાધ ભોજાધ
 અતી ધણે નેહતો ॥ પીઅરીઆ મુખ ઢાંકીને રમ્યા ॥ વશત્ર આડોક
 ચીરાખેછે દેહતો ॥ આવોને બાધ શધલી મણો ॥ માહેરી સામે
 નહી કરે લાજતો ॥ કર્મે હુતો વનગધ ॥ ~~હરખ~~ વચને
 શહુ બોલાવો આજતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥ તોં ધતી
 ઢાલ તેરમી શપુરણ.

કુહા.

દાદે દાદી એ દેખીયો ॥ હનુમત જન્મિયો કુળહીર ॥
 એ શધઓરે એહયો ॥ વંશ વિધ્યાધર વીર ॥ ૧ ॥
 ભગતી જુગતી બહુ સાચવી ॥ મામુ કહીએ મનોહાર ॥
 શજજન શહુ શંતોષિયા ॥ પવનજીને વાર ॥ ૨ ॥
 પાંચ શાત દન પ્રેમથી ॥ રયા ગણે રસરંગ ॥
 શીખ માગી પોતે શહુ ॥ નિજ નિજ ધરે જીહરંગ ॥ ૩ ॥

હાલ ૧૪મી

તોં હનુ પાઠણથી સંચરેયા ॥ અંજનાને આવી છે
 અતીગણી આથતો ॥ મામેજી આવીઓ વલાવયા ॥ રત્ન
 પુરી લગે આવીઓછે શાયતો ॥ શામીરે પ્રજા પરવરી ॥ હવે
 લઈ પંધાવીઆ ઊતમ કામતો ॥ પવનજી પાટે બેશાડીને ॥
 રાએ રાણીખીડિ તપવન જાએતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં પ
 વનજી પાટે બેશાડીઆં ॥ અંજના રાએ ખીડિ અતી રંગતો ॥
 હનુમત કુમર વીલાબણે ॥ વાનર વદેઆ પામીછે સારતો ॥
 ખીજી વીલા શરવે અતી બહી ॥ દેશ વિદેશ વાધીછે વેખેયાત
 તો ॥ પવનજી પ્રથવીરે ભગવે ॥ વશત માલાને પુછીકરે વા
 તતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૨ ॥ તોં વરૂણ લંકેશરી ઉપનો ॥
 વરૂણ બેઠા ગવરાવેછે ગીતતો ॥ પુત્ર શો દેખી આપણા ॥ પર
 તણી શનેયા ન આવે ચિતતો ॥ લંકાબણી જાણે મુકલે ॥
 નો જ્યુજવાનુ હોએ બાવતો ॥ ખીજા સુંઅરે મોકલે ॥
 એકવાર શનમુખ નોવાને આવતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૩ ॥
 તોં રાવણુ શનેયા મળી ગણી ॥ એકતેડો મુકલેઓ પવનજી
 રાએતો ॥ હનુમત કુએ અમે જાએશું ॥ તાત કહે તારી લધુ
 વએ વેશતો ॥ અંજના ઉછોઅળો ચીઓ ॥ મનમાંહે ઉ
 પનુ અતી ગણુ શાયતો ॥ રાજા જાએ તારે રણરહે ॥ કુમર

માહેરે નહી વરણુને જોગતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૫ ॥
ઈતી ઢાલ ચોદમી શપુરણુ.

દોહા.

વરણુપ્રતે રવણુવલી । મલ્યો કટક અપાર ॥
પરતી શુરજને પાએ નમ્મર । બોલાવ્યો તેણીવાર ॥ ૧ ॥
દેઈ ભુપતી આજતાં । નિરખ્યો ધ્યાનનુ ચિત ॥
ચાલ્યા આદંબર ગણે । રીજ થયા રાજન ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧૫ મી.

તોં હનુમત હકકરી ચાલીઓ ॥ મહેધ્ર પુરી જામ દી-
ધા મેલાણુતો ॥ તીન પારે ફલ આફડે ॥ બાંધણે બાંધિઆ
છે માહેનુ બાપતો ॥ મામુજી આવીને ચાલીઓ ॥ મહેદ્રપુરી
જામ કીધા મેલાણુતો ॥ મારી માતાને વેલાપડી ॥ તેવારે
રાજાએ નવી દીધા ઠામતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં હનુ-
મત ચાલેઓ લંકાબણી ॥ શામો આવ્યોછે રાવણુ ભુપતો ॥
જાલી બેઠાને પાછો વલેઓ ॥ મેગપુરી જામ પડી હજકારતો ॥
શામાહે શુરા આવીઆ ॥ બેચેછે તીરને મુકેછે બાણુતો ॥
રોસ બરેઓ રણુ આફડે ॥ એહવા મુરા બરે રણુ માએતો ॥
તોં સતીરે ॥ ૨ ॥ તોં રાવણુ સેન્યા દેખી કરી ॥ પુત્ર

શ્રી વરુણના શોહિતો ॥ આગના જાડે અંગારીઆ ॥ બાણ
 ના બાણ પડે તીઆં જોહિતો ॥ ચાલથુ ચાલ બાંધી જડે ॥
 ધનુષ દીશે જાણીએ કુંદલ આકારતો ॥ રાવણ સનેઆ
 ભંગે થઈ ॥ આગલ ઉભા હનુરે કુમારતો ॥ તોં સતીરે ॥
 ॥ ૩ ॥ તોં માતારે મંત્રી તુમતણી ॥ બાપને અળખામણો નાનડો
 બાળતો ॥ જો મુખ આવેરે વરુણે ॥ ઈઆં દેખુંરે તુ
 મતણો કાળતો ॥ વળતો હનુમત બોલીએ ॥ બંધવ શો મ
 ણી આવો શાયતો ॥ બોલ સાચુ કરી માંનજો ॥ જાણીએ
 શીરામાએ વાવરે હાથતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૪ ॥ તોં વા
 નર વીઠા સોધો કરી ॥ વાનર રૂપ કીધો તેણી વારતો ॥ કંપે
 સંન્યા શહુ થર હરે ॥ વરુણ બપાડીને નાખેછે ગાવતો ॥
 પુછેકરી કરેઆ એકઠા ॥ વરુણના પુત્ર બાધી નાંખેઆ રથ
 માંહિતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૫ ॥ તોં વરુણ રાએ તીઆં આ
 વીએ ॥ આવીને દીધીછે હનુમતને હાંકતો ॥ વાનર વીઠી
 આ મેલી કરી ॥ મુજગે રૂપે રીએ રણ માંહિતો ॥ રથ થકી
 રાજા જીતરયો ॥ આવીને દીધી હનુમતને બાથતો ॥ વેણી
 ના વાર કરેગરયા ॥ મુઠીના પ્રહાર વાળેછે તામતો ॥ તોં
 સતીરે ॥ ૬ ॥ અપડ અપેઠારે વાવરે ॥ કેડથી આવેઆ રા
 વણુ રાએતો ॥ આવીને હનુમંત ઉપરે કીએ ॥ બાંધી વરુણ
 રાખ્યો રથ માંહિતો ॥ વળતા વરુણ રાએ બોલીઆ ॥ મારો

(૪૨)

શીશ નમે જગદીશતો ॥ શંજમ સેવારે સંચર્યો ॥ આપણે
ધર્મતણોછે કાજતો ॥ સેન્યાએ વરણુ વખાણીઓ ॥ તેહના
પુત્રને ખેસાડી રાજતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૭ ॥ ઇતી ઢાલ પનદમી
શપુરણુ.

કુહા

જીતઓ વરણુ વીશકથી । રાજને કરે જીહાર ॥
ચાઓ ધાનક તેહને । અખ નહખુણુ સલગાર ॥ ૧ ॥
કન્યા એકછે વરણુની । શત વંતી તસનામ ॥
પરણુવી હનુમતને । જાણીએ વર અભીરામ ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧૬ મી

તોં રાવણે હનુમત પ્રશસીઓ ॥ સુરપણોછે લગુવય વે
શતો ॥ માટીરે આણુ મના વર્ધ ॥ પ્રાક્રમ દેખીકરેઓ પશા
એતો ॥ કાનનાં કુંડલ આપીઆ ॥ પછે તીઆં આધ્યો અ
તી ગણુ દેશતો ॥ દીધી જાણેજી આપણી ॥ પરણાવી પ
દમણીને આપીછે જુહીતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તીન દી
વશ લગન કરેઆ ॥ સહમ કન્યા વરીઓ હનુમત વીરતો ॥
ખટી પરણીછે તારાંતણી તે પ્રીઆ હપરે અતી ઘણુ રાંગતો ॥
શશરાને ધરે કારણુ પડેઓ ॥ માંહે માંહે જીપનો અતી ઘણુ ધધ

(૪૩)

તો ॥ સુગ્રીવ હનુમત રામની ॥ એ કથા ચાલશે રામાયણ મા
એતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૨ ॥ ઇતી ઢાલ શોભતી શપુરણ

કુહા

પુત્રી સરપ નાગતણી । અનંગ કુશભી નામ ॥
હનુમતને વહોએ શધ । રાવણ જાણીય કેમ ॥ ૧ ॥
અનેરી વદે આધરી । પુત્રી એક હાજર ॥
પરણી હનુમતને । ધરમ સદા નેકાર ॥ ૨ ॥
રાવણનુ આદર લઈ । પરણી નારી આનંદ ॥
હનુમત આંચો નીજધરે ॥ માત પીતાને આણંદ ॥ ૩ ॥

ઢાલ ૧૭ મી

તોં પવનજી પ્રથવી ભાંગવે ॥ પેઠા સીધાંશણે છંતર ઢલંત
તો ॥ હનુમત કુમરછે દીપતો ॥ જોખને દુરીજન દુરેનાસ
તો ॥ પ્રજા શહું શુખ ભોગવે ॥ એશવી ફલછે ધર્મ વિખ્યાત
તો ॥ જીવત ઘન દેવરાવીઆ ॥ એણીપરે પવનજી ભોગવે પાટ
તો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧ ॥ તોં મરદન ચંદનના કરે ॥ શુધ ગશી
ગશી ચોલેછે અંગતો ॥ નીત નીત નાટક નીરખતો ॥ પરેજ
પાનનેકુલનો રંગતો ॥ શેહેએ વહુ શેવાકરે ॥ પાંચ ધૂંદ્રી તણા
ભોગવે જોગતો ॥ અંજના મનમાંહિ ચિંતવે ॥ ધન ધનરે

નિ સિવય જોગતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૨ ॥ તોં પાછો પહોર
 છે રયણું ॥ ધરમ ચીંતા કરે અંજના દેવતો ॥ આરીત
 મનમાં રે ચીંતવે ॥ પવનજી પાએ લાગી તતખેવતો ॥ જનમ
 મરણ કુખ દોહલા ॥ રાગ વીજોગ શંશારની લેશતો ॥ વીજ્ય
 ના સુખ પુરાથીઆ ॥ સીખ દીઓ સ્વામી શંજમજેસતો ॥ તોં
 સતીરે ॥ ૩ ॥ તોં પવનજી તારે ચમકીઓ ॥ સ્ત્રી ધરે ખેડા
 કરો ધર્મનુ ધ્યાનતો ॥ હજી વએછે પણુ નાનડી ॥ શંજમ
 લેજો ચોથે આસરામતો ॥ તુમ શાથે અમે પણુ આવશું ॥
 દાન દેવા તણી કરજો ચાલતો ॥ અંજના થધરે ઉતાવલી ॥
 વિલંબ સુ કરે થોડે રહેઓ કાળતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૪ ॥ તોં
 વિલંબ સ્વામીજીતે કરે ॥ જોહને મરણ તણું નઈ વાસતો ॥
 વિલંબ શામીજી હું કેમ કરે ॥ મરણ તણો મુજ નઈ વિસવા
 સતો ॥ કરમ ક્રીઆ વીણુ નવી ટલે ॥ તે બણી લેશુ શંજમ
 બારતો ॥ કાચીરે કાયા કારમી ॥ વણુશંતા નવીનાગે વારતો ॥
 તોં સતીરે ॥ ૫ ॥ તોં વચન શુણી રાએ રાજી થયો ॥
 શરીર સંકોચીઓ આણી પેરાગતો ॥ હનુમત કુંભર તેડાવીઓ ॥
 તેઅને રાએ ઉપર ગણે રાગતો ॥ માતાના ચરણ ધરી રયો ॥ અં
 જના ઉપરે અતી ગણો મોહતો ॥ શહેશ વજીઅરશેવા કરે ॥ પુત્ર
 ન છોડે માતાનુ મોહતો ॥ તો સતીરે ॥ ૭ ॥ તોં પુત્રને માતા
 પુછવે ॥ અધીર આઉખાનુ નહ વીસવાસતો ॥ ધન જોવનછે કામુંરે

મુરખ જાણે એહની આસતો ॥ માત પીતા પરીવારને ॥ મા
 હિરો માહિરો શુકરે મુંઠતો ॥ બાવડ જોનર બાપડી ॥ અંતકાલે
 કેમ કરસે શોહિતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૬ ॥ તોં તલક કરીને
 શંચરેઆ ॥ હમનમ લેવો દેવો નર્મ કાંધતો ॥ રાજ ખમાવી
 શજ મલીઓ ॥ તપ કરી પામશે શીવપુર કામતો ॥ અંજના ગુ
 રની પાસે ગઈ ॥ વચત માલા પણ થઈશાયે તામતો ॥ તોં સ
 તીરે ॥ ૭ ॥ તોં કાનના કુંડળ પરહરયા ॥ કાંનના વેશને નવ
 સરો હારતો ॥ દેડતણી કટી મેખલા ॥ ચુવાને અંદન સર્વ મુ
 ગારતો ॥ પૂયતેણું અંઝર પરહરયાં ॥ બાંહેતણી તીહાં પરહ
 રી ચુડતો ॥ લોચ બહી કરી આલીયાં ॥ કરમ તણી બહુ તો
 ઉછે કોડતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૮ ॥ તોં ખોલે ધાલી સુત સ
 ચરેઆ ॥ અંજના આજ્ઞણ સણગારતો ॥ ધરેજઈકરી પુજસુ ॥
 એમ કરી નિગમસું આપણે કાલતો ॥ અતી દુઃખ આણે જી
 રે ધણું ॥ માતા પીતાતણી ખહરી આશતો ॥ બેટી સુત્રી
 વળી એમકહે ॥ કસી કમરે બાંધ્યો પાસતો ॥ તોં સતીરે
 ॥ ૯ ॥ તોં માસ ખમણ કરી પારણે ॥ શરિર મુકાણોને કી
 ઘો કામતો ॥ શીત શીયાળાની સરદહે ॥ જોડના તાવડા સી
 ર પડે તાલતો ॥ દવાદસ માસે તપકરે ॥ રમસ્ત જીવતણી પ્રતી
 પાલતો ॥ માંસને લોહી મુકી ગયું ॥ નીલરી ચમર દીસેરે આ
 જતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૦ ॥ તોં પ્રથવી પોજીકરી સાથરે ॥

આણસણુ લીધાછે અંજના માયતો ॥ ચૌગતી જીવ ખમાવિ
 પાં ॥ ચાર હોસરણુ ચેતે મનમહિતો ॥ નારનુ લોગ છેદીક
 રી ॥ આગળ પામસે પુરૂષનુ વેશતો ॥ તેણે વેશે મુકિત જાયસે ॥
 એમ કહે શિયળ અંથ ઉપદેશતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૧ ॥ તોં
 શિયળ સંતોષીયા ગુણ ગ્રેઆ ॥ દાન દ્યા જીપમાંની ખા
 છુતો ॥ સંજમ સાધીરે સુરગોયાં ॥ રાસબલો સતી અંજના
 ગાયતો ॥ વંસ વિદ્યાધર જીપની ॥ નામેહો નવનિધી જીપને
 તેહતો ॥ દર્શણુ દેખી પ્રાચીતઠળે ॥ એહનુ બજન કરતાં બવ
 દુઃખ જાયતો ॥ તોં સતીરે ॥ ૧૨ ॥ તોં અધિકો ઓછો
 કહ્યો ॥ મહામી દોકડો હોજો તેહતો ॥ શિયળતણુ ગુણુ વરણુ
 બ્યા ॥ સતી અને સાધવી અંજના તેહતો ॥ એહ સમાસ પુ
 રા હુવો ॥ આગળ ચાલશે સીતા સમાસતો ॥ વિરહણી વળી
 રે વૈરાગણી ॥ રામની બારજ જગતની માયતો ॥ તોં
 સતીરે ॥ ૧૨ ॥ ઇતી ઢાલ સતરમી શુપુરણુ

ઇતી શ્રી અંજના સતીનો રાસ સમાસ.

નુબઈ માનદીપક છાપખાનામાં

૨૧૧૦ ઉકેડાભાઈ શાવજીએ છાપ્યોછે

બાહર ખખર.

એ પુસ્તક

મુખર્ધ ખાહારકોટ જ્ઞાનદીપક છાપખાનામાં મલશે.

તથા

ચોકીપાસે ગ્રંથસાગર છાપખાનામાં મલશે,
નીચે લખેલા પુસ્તક ગ્રંથસાગર પરેસમાં રોકડો કીમતે મલશે.

	૧.	આ	પૈ
ધુરતઆખ્યાન.	૦	૪	૦
માન તુંગમાંવતીનો રાસ.	૦	૧૨	૦
ચંદ્રરાજનો રાસ.	૨	૦	૦
કાવ્યરસ કીરનનાવલી	૦	૪	૦

મુખર્ષી બાહરકોટ માંડવીખંદરની ચો-
કી આગલ ગ્રંથસાગર પ્રેસમધ્યે નીચે લ-
ખેલા પુસ્તકો રોકડી કીમતે વેચાતા મ-
લસે.

કીમત રૂ.	આ.
અંના સંસ્કાર	૬
ગુણનાથાન	૪

